

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2020. január 19-én.

Textus: Jelenések könyve 19. rész 9a. verse „Írd meg: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!”

Kedves Testvéreim!

Talán mindannyian jól ismerjük ezeket a szavakat: „Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa. Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak. Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.” (Mt. 5.3-5.) Aztán folytatja Jézus még a boldogmondásokat a Hegyi Beszédben. Szeretne ugyanis arra rávilágítani, hogy létezik az igazi boldogság, ami nem a külső körülményektől függ, hanem a lelkünkben lakik.

A Jelenések könyvében egy kicsit más formában ugyan, de folytatódnak ezek a boldogmondások, további négygel. „Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ezeket a prófétai igéket, és megtartják azt, ami meg van írva bennük.” (Jel. 1.3) „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva.” (Jel. 14.13) „Boldogok, akik megmossák ruhájukat, mert joguk lesz az élet fájához, és bemennek a kapukon a városba.” (Jel. 22.14) A negyedik pedig az, ami a mai igehirdetés alapigéje: „Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!”

Az első kérdés, ami felvetődhet bennünk, hallva ezt a mondatot, hogy mit jelent a Bárány menyegzője? Hiszen csak akkor tudjuk megfejtetni ezt a boldogmondást, hogyha ezt pontosan tudjuk. A Bárány menyegzője nem más, mint győzelmi lakoma az örökkévalóságban. Olyan együttlét, amikor Jézus Krisztus diadalát fogjuk együtt ünnepelni a mennyben. Ott már nem kell félni attól, hogy bárki, vagy bármi győzhet az életünk felett. Nem kell félnünk attól, hogy elbukunk a kísértésekkel szemben. Nem kell félnünk attól, hogy bármi fájdalmas dolog érne minket. Ez vár ránk a mennyben. Viszont ha ezt komolyan vesszük, akkor erre a földi életre is hatása van. Bátorítást, és bizonyos helyzetekben vigasztalást jelent. Lehet, hogy itt érnek csalódások, fájdalmas események, kellemetlenségek, de Jézus Krisztus országában ezeknek már nyoma sem lesz. „Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára”.

Azt nyilvánvalóan mindenki tudja, hogy a menyegzőhöz két fél kell. Menyasszony és vőlegény. Anélkül nem történhet meg a házasságkötés. Az itt szereplő menyegzőben Krisztus a vőlegény, és az ő menyasszonya, az egyház, a gyülekezet. A Jelenések könyvének alapján elmondhatom, hogy azok az emberek tartoznak Krisztus gyülekezetébe, akik megmosták a ruhájukat, és megfehéřítették Jézus vérében, vagyis elfogadták a bűnbocsánatot. Ahogyan ugyanis a menyasszony ruhája fehér, hasonlóan Krisztus menyasszonyának is fehér a ruhája. Ennek a menyegzőnek pedig az értelme az, hogy véglegessé teszi Istennek és az ő népének a kapcsolatát a mi Megváltónkban.

A népmesékben van egy mondás, amikor két fiatal egymásra talál, hogy „ásó, kapa és a nagyharang válasszon el minket egymástól”. Vagyis az a két élet, amelyik összekapcsolódott, az a földi életre szólóan egy egység marad. Jézus Krisztus népe azonban nem csak a földi életre kapcsolódik össze Urával, hanem az örökkévalóságra nézve is. Annak a kapcsolatnak soha nem lesz vége. És hogy hol kezdődik ez a kapcsolat? Itt, a földön, amikor megismerjük Jézus megváltását. Amikor rájövünk arra, hogy az életünkben erre szükségünk van. Amikor megértjük, hogy az a sok szépség, amiről a Jelenések könyve ír, az csak akkor lehet a mienk, hogyha sziklaszilárd hittel bízunk Jézus Krisztusban. Ha mindezt tudjuk, akkor beletartozunk Krisztus gyülekezetébe, vagyis jegyesei vagyunk Őnek. „Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!”

Egy rövid gondolatmenet erejéig álljunk meg ennél az első szónál: boldogok. Mit jelent az eddigiek fényében ez a boldogság? Nem azt, amit ma mondanak róla. Úgy gondolják, hogy a szenvedés nélküli, sikeres és élvezetekkel teli életről van szó. Amikor pedig ez nem sikerül, akkor apró boldogságadagokat keresnek. Legyen jelen egy sétában, a wellness-hétvégén, a szórakozásban, a játékban. A boldogságot szeretnék megragadni a hétköznapi szintjén, szeretnék megfoghatóvá tenni. Legyek boldog, vagyis érezzem felhőtlenül jól magamat.

Nyugodtan mondhatom, hogyha ilyen boldogságot keresünk, akkor eleve kudarcra van ítélve a próbálkozás. Ahogyan nincsen időjárás felhő és szél nélkül, úgy nincsen emberi élet nehézségek és fájdalmak nélkül. Nem attól vagyok boldog, hogy mindig jól érzem magam, hanem attól, hogy tudom, mindenem meg van, ami fontos. Mindenem meg van, ami lényeges. A boldogságnak ugyanis van egy olyan jelentéstartalma, hogy gazdagság. Az a boldog ember, aki ki tudja mondani, hogy mindenem meg van, amire szükségem van, sőt még azon túl is vannak dolgaim. Nyilvánvaló, hogy itt Krisztusra nézve kerül ez megállapításra. Gazdag vagyok, mert Őt megkaptam. Rajta kívül pedig az örök életre nézve semmi másra nincsen szükségem. Amikor Jézus elmondja a példázatát Isten országáról, akkor elmond egy hasonlatot, hogy olyan ez, mint amikor a kereskedő megtalál egy igazgyöngyöt. Amikor látja, hogy milyen értékes, milyen szép, akkor elmegy, eladja mindenét, hogy azt az egyet megvehesse.

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2020. január 19-én.

A boldogság, amiről itt a Jelenések könyve beszél nem más, mint az, hogy megváltoztatom az értékrendemet. A sok minden helyett most már csak egyetlen valaki fontos, maga a Megváltó, Jézus Krisztus. A csütörtöki férfikör alkalmán beszélgettünk a jelenlévőkkel arról, hogy aki biztos alapra szeretné helyezni az életét, annak az értékrendjét át kell formálnia. Lehet, hogy eddig a sorrend úgy nézett ki, hogy család, egészség, kikapcsolódás, munka, pénz, és így tovább, de amikor Krisztussal összekötöm az életemet, akkor Ő kerül az első helyre, minden más pedig ezt követi. Ettől pedig nem elbizonytalanodik az életem, hanem éppen ellenkezőleg, biztossá válik.

Olyan változást idéz ez elő, mint amikor apró kavicsos terepen haladva megpróbálok futni. Csúszik ki a talaj a lábam alól. Aztán hirtelen egy sziklára lépek, és meglepődök, hogy mennyire egyszerű továbbhaladni. Krisztust az első helyre tenni, ugyanezt a biztonságérzetet jelenti. Bizonytalan talaj helyett teljes biztonságra találok. A boldogság pedig nem más, mint az a meggyőződés, hogy teljes biztonságban van az életem. Akkor minden szépnek, fényesnek, ragyogónak fog tűnni körülöttem. „Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!”

Akik hivatalosak. Ha már menyegzőről van szó, akkor beszélhetünk a meghívottakról, akiknek átadtuk a személyre szóló meghívót. A Jelenések könyve azokat nevezi boldognak, akik ebben a kiváltságban részesültek. Számomra mind a mai napig különös kiváltságot jelent, hogyha egy esküvőre meghívnak. Akkor gondoljunk bele az milyen kiváltság, hogyha a királyok-királya hív meg minket.

Egy nagyon fontos részletre azonban fel kell hívnom a figyelmet. Hangzik a hívás. Úgy, ahogyan az egyik énekünk megfogalmazza: „Jézus hív, bár zúg, morajlik, életünk vad tengere, halk hívása tisztán hallik, jer, kövess, ó jöjj ide.” (299. dicséret 1. vsz.) Ám ahhoz, hogy a Jézussal való találkozás létrejöjjön, ahhoz el kell fogadnunk a meghívást. Az evangéliumi történetben sok-sok kifogás hangzott el, hogy éppen mi az oka annak, hogy nem érnek rá. Ezt a sort pedig mi is tudjuk folytatni a saját kifogásainkkal. Tudod Jézus, most sok a dolgom, nem érek rá. Most éppen nem jó, de később majd megyek. Érvek, amelyek első hallásra talán még meg is állják a helyüket, de csak arra jók, hogy a döntésünk útjába álljanak. Jézus hív minket, de el kell fogadnunk a hívást. Fordítva ugyan, de ezt fogalmazza meg a Jelenések könyve jól ismert mondata: „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.” (Jel. 3.20)

„Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!” Érdekes, hogy a meghívás nem istentiszteletről szól. Nem arról, hogy a mennyben majd áhítatokat fogunk hallgatni. Nem, mert erre már nem lesz szükség. Ahogyan templom sem lesz majd a mennyben, mert Isten mindenütt jelen van, úgy istentiszteletre sem lesz szükség. Viszont részt vehetünk egy vacsorán, vagyis inkább lakomán, a győzelmet megünneplő étkezésem.

Ez pedig ismét arról szól, hogy a lakoma nem csak annyi, mint amire szükség van. Amikor lakodalomba megyünk, akkor nem csak annyi szelet hús van előkészítve, ahány vendég érkezik, hanem annál jóval több. Nem csak egy fogás van, hanem nagyon sok. Nem is tudja az ember végigenni az összes fogást. Ilyen Jézus Krisztus ünnepi lakomája is. Nemcsak a szükségeset kapjuk meg, hanem bőségesen még azon túl is. Amiben esetleg hiányunk volt, az ott nem fog hiányozni! Minden meglesz nekünk. „Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!”

Sőt, lesz ennek a lakomának egy egészen különleges része is. Krisztussal egy helyen, egy közösségben, egy asztalnál ülhetünk. Most is meg van erre a lehetőség, de ez még nem örökké tartó kapcsolat. A mennyei lakomán azonban mindenki úgy érezheti, mintha vele szemben ülne Jézus, és csak vele beszélne. Ez a közösség pedig gyógyít, erőt ad, mert Krisztus ott van. Egy asztaltársaságban vagyunk vele.

„Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!” Boldogok, mert átélik, és megélik, hogy nem hiányzik semmi, hiszen megkaptak mindent Jézus Krisztusban. Ennek pedig az előízét érezhetjük már itt a földön is.

„Minden gondotokat őreá vessétek” (1Pt. 5,7) „Minden lehetséges a hívőnek” (Mk. 9,23) „Mindenre van erőm a Krisztusban” (Fil 3,20) „Mindenért hálát adjatok” (Ef. 5,20)

„Minden gondomat rád vethetem. | Nem csak az apró-cseprő gondokat, | a nagyobbakat is. | Nem csak a nagyokat, nehezeket, | a legkisebbeket is! | Mert a minden, az minden! || És minden lehetséges, ha hiszek. | Lehetetlen, megoldhatatlan, | Elérhetetlen nincsen! | Mert a minden, az minden! || És Tebenned mindenre van erőm. | Mindenre, sokra, kevésre, | szűkölködésre és bővölködésre... | Testvérek terhet vállamra vennem, | Teeléd vinnelem! | Mert a minden, az minden! || S mindenért hálát adhatok. | Derűs napok, borús napok, | Örömek, szenvedések... | Mindet azért adod, | Hogy cél felé segítsen. | Mindenért hálaéneket mondhatok. | Mert a minden, az minden!” (Túrmezei Erzsébet: A minden, az minden)

Amen!